

L. N. TOLSTOJ

RODBINSKA SREČA

ROMAN

(nadaljevanje)

Objel me je z eno roko in se je sklonil k mojemu obrazu. "Le naj se, le naj se nabere sram in greh nad mojo glavo."

—Je vous aime,—je začepetal z glasom, ki je bil tako podoben glasu mojega moža. Spomnila sem se moža, in otroka, kakor dveh dragih bitij, ki sta zdavnaj živeli in s katerima sem že zdavnaj vse končala. Toda nenadoma se je izza ovinka zaslišal glas L. M., ki me je klicala. Zavedela sem se, mu iztrgala svojo roko in sem, ne da bi se ozrla nanj, skoro stekla za L. M. Sedli sva v voz in šele tu sem ga pogledala. Snel je klobuk in me je smehljal se nekaj vprašal. Ni

razumel tistega neizraznega gnusa, ki sem ga ta trenutek čutila napram njemu.

Življenje se mi je zazdelo tako nesrečno, bodočnost tako brezupna, preteklost tako črna! L. M. je govorila z menoj, toda jaz nisem razumela njenih besed. Zdelo se mi je, da govori z menoj le iz usmiljenja, da bi skrila prezir, ki ga vzbujam v nji. V vsaki besedi, v vsakem pogledu sem slutila ta prezir, to žaljivo usmiljenje. Poljub mi je v sramoto žgal lice in misel na moža in otroka mi je bila neznosna. Ko sem ostala sama v svoji sobi, sem upala, da bom lahko premislila svoj položaj, toda samo me je bilo strah. Niti čaja, ki so mi ga prinesli, nisem

izpila in sem se, ne da bi sama vedela zakaj, pričela z naglo vnetno še tisti hip odpravljati na večerni vlak v Heidelberg k možu.

Ko sva sedli s služkinjo v prazen voz in je stroj potegnil, da je zavel vame skozi okno sveži zrak, sem se pričela zavedati in si jasneje predstavljati svojo preteklost in bodočnost. Vse moje življenje v zakonu, od najine preselitve v Peterburg, se mi je nenadoma pokazalo v novi luči in mi je kot ukor leglo na vest.

Prvič sem se živo spomnila najinih načrtov, prvo mi je prišlo v njih prvih časov na kmetih, najinih načrtov, prvi, mi je prišlo v glavo vprašanje: kaj je bilo pa njegovo veselje ves ta čas? In začutila sem, da sem kriva pred njim. "Zakaj pa me ni vstavljal, zakaj je licemeril pred menoj, zakaj me je užalil?" — sem se vpraševala. — Zakaj ni uporabil svoje ljubavne oblasti nad menoj? Ali me morda ni ljubil?

Toda naj je bil še tako kriv, poljub tujega človeka je ostal na mojem licu in jaz sem ga čutila. Čim bolj sem se bližala Heidelbergu, tem jasneje sem si predstavljala moža in tem bolj strah me je postajalo svidenja. "Vse, vse mu povem, vse bom oprala

s solzami kesanja,—sem si mislila,—in odpustil mi bo." Toda sama nisem vedela, kaj "vse" mu bom povedala, in sama nisem verjela, da mi bo odpustil.

Toda čim sem stopila k možu v sobo in sem ugledala njegov pokojni, čeprav začuden obraz, sem začutila, da mu nimam kaj praviti, da mu nimam ničesar priznati in da ga nimam za kaj prositi odpuščanja. Ne izrečno gorje in kesanje sta morala ostati v meni.

—Kaj pa, da si se tako nenadoma spomnila?—je rekel mož; jaz sem hotel pa jutri k tebi. — Ko pa se je natančneje ozrl v moj obraz, ga je obšlo nekaj kakor strah. —Kaj pa je? kaj pa je s teboj?—je spregovoril.

—Nič,—sem odgovorila in sem komaj zadrževala solze.—Prišla sem za stalno. Če hočeš, se že jutri lahko odpeljeva v Rusijo.

Gledal me je dovolj dolgo in pozorno.

—Povej vendar, kaj pa se ti je pripetilo?—je vprašal.

Nehote sem zardela in povesila oči. V njegovih očeh je blisnilo čustvo užaljenosti in srda. Prestrašila sem se misli, ki bi mu lahko prišle in sem mu rekla

s tako silo pretvarjanja, kakršne se niti sama nisem nadejala:

—Nič se ni zgodilo, enostavno dolgočasno in težko mi je postalo sami in mnogo sem premisljevala o najinem življenju in o tebi. Že toliko časa sem kriva pred tabo! Zakaj hodiš z menoj po svetu, če ne hodiš rad? Že toliko časa sem kriva pred teboj,—sem ponovila in spet so mi solze stopile v oči.—Preseliva se na kmete, in sicer za vselej.

—Ah! draga moja, pusti no take keke čustvene prizore,—je rekel hladno.—Da bi šla rada na kmete, je čisto prav, ker imava že tudi denarja malo; a da za vselej, to so pa sanje. Saj vem, da ne boš mogla živeti. Zdjaj se pa raje napij čaja, to bo bolje,—je končal in je vstal, da bi pozvonil natakarkju.

Predstavila sem si vse, kar si je lahko mislil o meni, in sem bila užaljena od tistih strašnih misli, ki sem mu jih pripisala, ko sem vjela njegov negotovi in kakor da osramočeni pogled, ki je bil uprt vame. "Ne, noče in ne more me razumeti!" Rekla sem mu, da grem pogledat otroka in sem odšla iz njegove sobe. Zelenela sem si biti sama in jokati, jokati, jokati...

IV.
Davno nekurjena, prazna nikolska hiša je znova oživela, toda tisto, kar je nekoč živelo v nji, ni več oživelo. Mame ni bilo več in tako sva bila sama drug proti drugemu. Ali zdaj nama samota ni bila samo nepotrebna, marveč nama je bila nerodna. Zima je minila tem slabše zame, ker sem bila bolna in sem si opomogla šele po rojstvu mojega drugega sina. Odnosaji med menoj in možem so ostali, kakršni so bili v mestu, prijateljsko-hladni, toda tu na kmetih me je vsaka deska v fleh, vsak zid, vsak divan spominjal, kaj mi je bil in kaj sem izgubila! Kakor da bi bila med nama neka neodpuščena žalitev, kakor da me neprestano za nekaj kaznuje, obenem pa kakor da se dela, da sam tega ne vidi. Prosim odpuščanja nisem imela za kaj, prositi pomilostitve—toda kakšne: kaznoval me je samo s tem, da mi ni več dajal vsega samega sebe, vse svoje duše kakor prej: toda tudi sicer je ni oddajal ničemur in nikomur drugemu, kakor da je nima več. Včasih mi je prihajalo na misel, da se samo dela takega, da bi me mučil, da pa je prejšnje čustvo še živo v njem, in skušala sem ga izzvati. Ali vsakokrat

je bilo, kakor da se izogiba odkritosrčnosti in da se vsake čuvstvenosti boji kot nečesa smešnega. Njegov pogled in izraz njegovih besedi sta govorila: vse vem, vse vem, kaj bi govorila, tudi vse tisto vem, kar bi rada rekla. Vem tudi to, da boš rekla tako, storila boš pa drugače. Spočetka me je ta strah pred odkritosrčnostjo žalil, a pozneje sem se navadila misliti, da to ni neodkritost, marveč pomanjkanje potrebe po odkritosti. Zdjaj ne bi več spravila iz ust, da ga ljubim, ali prošnjo, naj z mano moli, ali da naj pride poslušat, kaj bom igrala. Med nama je bilo že čutili neka pravila spodobnosti. Zivelava sva vsak zase: on s svojimi posli, za katere se meni ni bilo treba in za katere se tudi nisem hotela brigati, jaz s svojim brezdeljem, ki ga ni več žalilo ne žalostilo kot prej. Otroka pa sta bila še premajhna in naju nista mogla še združiti.

(Dalje prihodnjič)

VOZITE PREVIDNO!

življenje, ki ga ohranite, bo morda Miklavževo (In vi veste kdo je to!).

Bodite gotovo previdni!

Ohranite življenje v tej praznični sezoni je IZVRSTEN VZROK

Bodite pazljivi v prometu

ko hodite ali vozite. Boste bolj varni in bolj sigurni, da pridete na mesto.

Ker se alkohol in gazolin slabo mešata skupaj,

kot pravijo, držite ta dva naražen—bodite živi na Božični dan.

Če bo vaše božično drevo preobloženo*

z lučmi, boste kmalu imeli vse vztoke v hiši pokvarjene. * (Je nevarno preobložiti električne vztoke).

Vam

Vaše drevo bi moralo biti zalito, ne dopustite, da postane rjavo. Drevo, ki je suho, vam lahko povzroči ogenj v hiši.

Ne stojte na stolu

da izobesite božične okraske. Bolnišnice so polne ljudi, po bitih vsled padcev.

(DELAVCEM REPUBLIC STEEL)

Naš spisek o varnosti, bi napolnil velik zaboj... in pričā, da ste bolj varni na delu kot pa ko ste doma!

Vsakomur:

Naša iskrena voščila k VESELI in VARNI praznični sezoni! REPUBLIC STEEL

Drive Carefully!
the life you save may be Santa's
(And you know who He is!)

Be sure to be careful
This holiday season
Saving a life is an
EXCELLENT REASON

Be cautious in traffic.
When walking or driving.
You'll find yourself safer
And sure of arriving.

Since alcohol and gasoline mix badly,
they say—
Keep the two parted—
Be alive Christmas Day.

If your Christmas tree lights
You, by chance, overload,
You'll find every fuse
In the house will be "blowed".
(It's dangerous to burden outlets)

Don't stand on a chair
To hang Christmas balls.
Hospitals are full
Of folks who've had falls.

To You—
Your tree should be watered
Don't let it get brown.
A tree that is dry
Can burn your home down.

(To: REPUBLIC STEEL EMPLOYEES)
Our record of safety
Would fill a large tome...
You're safer at work
Than when staying at home!

To: Everyone...
Our sincere wishes for a
HAPPY and SAFE holiday season!
REPUBLIC STEEL

CHICAGO, ILL.
FOR BEST RESULTS IN ADVERTISING CALL DEarborn 2-3179

WANTED TO RENT
RESPONSIBLE Middle-aged Widower needs small unfurnished bedroom apartment. N., N.W. or suburbs. SPaulding 2-0789 call mornings

FOR SALE
CHRISTMAS GIFTS — Perfumes, accessories, custom jewelry, pens, toys, etc. Attention dealers, lodges, clubs, churches, manufacturing plants, unions, beauty stores and agents. Wholesale only. — P. F. BALAS & CO., 808 S. Dearborn, WA 2-1844

REAL ESTATE FOR SALE
SKOKIE — Co-op apartment in fastest growing village, 1/2 block from park, 1/2 block to bus, 5 rooms complete with venetian blinds, garbage disposal, combination stormscreens; windows and doors. Beautifully decorated. \$4,000 down, \$72 per month includes taxes and interest. Owner leaving city. Available for immediate occupancy. Eisen. 8030 Kenton, ORchard 3-6580

DOMESTIC FEMALE
Nice Suburban Home needs RESPONSIBLE HOUSEKEEPER. No laundry or windows. Must like children. Excellent salary. Stay. FOrrest 9-8292

COMPETENT WOMAN — General housework. Assist with care of baby. Small apartment in elevated building. Stay or go. Good salary. Must speak English. GRaceland 2-8549

BUSINESS OPPORTUNITY
Good Chance — INFANTS' AND CHILDREN'S WEAR — Store established 8 years. Selling due to other interests. See to appreciate. BERkshire 7-4029

BAKERY — 5 man shop; modern labor saving equipment; modern store and front in W. suburb; good location; established 25 years. FOrrest 6-5647

CLEANING STORE — Good live business. Fine opportunity for tailor. No competition. Price \$450. Selling due to other interests. VAn Buren 6-1380

SAVE FOR YOUR INDEPENDENCE
BUY U.S. SAVINGS BONDS